

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

1999/156/GUSP:

- ★ **Rådets beslut av den 22 februari 1999 om upphävande av gemensam ståndpunkt 98/448/GUSP om Vitryssland** 1

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 423/1999 av den 22 februari 1999 om att ändra förordning (EG) nr 975/98 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp** 2

Kommissionens förordning (EG) nr 424/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4

Kommissionens förordning (EG) nr 425/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 6

Kommissionens förordning (EG) nr 426/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet 9

Kommissionens förordning (EG) nr 427/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 11

Kommissionens förordning (EG) nr 428/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick 13

Kommissionens förordning (EG) nr 429/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd 16

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 430/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen	18
	Kommissionens förordning (EG) nr 431/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna	20
	Kommissionens förordning (EG) nr 432/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira	22
	Kommissionens förordning (EG) nr 433/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 234:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87	24
	Kommissionens förordning (EG) nr 434/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundranittio-åttonde särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	25
	Kommissionens förordning (EG) nr 435/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugosjätte särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	26
	Kommissionens förordning (EG) nr 436/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det tvåhundraartonde delanbuds-förfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	28
	Kommissionens förordning (EG) nr 437/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EG) nr 245/1999 och om höjning till 103 605 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det danska interventionsorganet	29
	Kommissionens förordning (EG) nr 438/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EG) nr 1735/98 och om höjning till 5 282 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det luxemburgska interventionsorganet	31
	Kommissionens förordning (EG) nr 439/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EG) nr 190/1999 om öppnande av ett anbuds-förfarande för anskaffning av griskött på gemenskapsmarknaden för senare leverans till Ryssland	33
	* Kommissionens förordning (EG) nr 440/1999 av den 26 februari 1999 om öppnande av en tullkvot för import av rörråsocker på särskilda förmåns-villkor från AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 1999 – 30 juni 1999	34
	Kommissionens förordning (EG) nr 441/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser	36
	Kommissionens förordning (EG) nr 442/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbuds-förfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98	38

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 443/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98	39
Kommissionens förordning (EG) nr 444/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen	40
Kommissionens förordning (EG) nr 445/1999 av den 26 februari 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen	42
Kommissionens förordning (EG) nr 446/1999 av den 26 februari 1999 om exportanbud som lämnats för helt slipat rundkornigt, mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98	44
Kommissionens förordning (EG) nr 447/1999 av den 26 februari 1999 om ändring av exportbidragen för fjäderfäkött.....	45
Kommissionens förordning (EG) nr 448/1999 av den 26 februari 1999 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B	47

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

1999/157/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 22 april 1998 om statligt stöd till Triptis Porzellan GmbH (i konkurs), Thüringen⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 1324]** 48

1999/158/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 16 februari 1999 om bemyndigande för medlemsstaterna att i enstaka fall medge undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG för plantor av *Vitis L.*, utom frukter, med ursprung i Kroatien [delgivet med nr K(1999) 328]**

1999/159/EG:

- Kommissionens beslut av den 18 februari 1999 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia [delgivet med nr K(1999) 374].....

Rättelser

- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 422/1999 av den 25 februari 1999 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget (EGT L 50 av den 26.2.1999)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT

av den 22 februari 1999

om upphävande av gemensam ståndpunkt 98/448/GUSP om Vitryssland

(1999/156/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel J 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 9 juli 1998 fastställde rådet gemensam ståndpunkt 98/448/GUSP⁽¹⁾ som innebar att ett viseringsförbud utfärdades för medlemmar av Vitrysslands regering till följd av att denna regering vidtagit vissa åtgärder som påverkade bostäder som ambassadörer från flera av Europeiska unionens medlemsstater har i diplomatkvarteret i Drozdy i Minsk.
- (2) Den 25 januari 1999 drog rådet slutsatsen att dessa viseringsrestriktioner kunde hävas, om Vitrysslands regering respekterade den överenskommelse om Drozdy som träffats den 10 december 1998.
- (3) Rådet, som återigen bekräftar att det önskar föra en fortsatt konstruktiv dialog med Vitryssland, är tillfreds med att Vitrysslands regering hittills har uppfyllt villkoren i överenskommelsen.
- (4) Rådet kommer att noga övervaka hur denna situation utvecklas i Vitryssland i syfte att vid behov se över detta beslut på nytt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemensam ståndpunkt 98/448/GUSP upphävs härmed.
2. Rådet skall övervaka hur situationen utvecklas när det gäller de bostäder som ambassadörer från flera av Europeiska unionens medlemsstater har i diplomatkvarteret i Drozdy i Minsk, och ordförandeskapet och kommissionen skall regelbundet rapportera till rådet. Rådet skall omedelbart se över detta beslut, om denna situation försämras.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Luxemburg den 22 februari 1999.

På rådets vägnar

H.-F. von PLOETZ

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 195, 11.7.1998, s. 1.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 423/1999

av den 22 februari 1999

om att ändra förordning (EG) nr 975/98 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 105a.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

I artikel 1 i förordning (EG) nr 975/98⁽⁴⁾ anges de tekniska specifikationerna för de åtta valörer som ingår i den första serien av mynt i euro. Myntdirektörerna har, på grundval av den förordningen, utarbetat de mer ingående tekniska specifikationer som är nödvändiga för produktionen.

Varuautomatindustrin har granskat de nämnda ingående specifikationerna och har begärt att vikten för 50-centsmyntet skall ökas för att säkerställa att det skiljer sig tydligare från övriga mynt och minska risken för bedrägeri. Den europeiska sammanslutningen för synskadade (European Blind Union) har efter att ha undersökt stickprov ur de första produktionsserierna klagat på att 50- och 10-centsmyntens kantutformning inte överensstämmer med kantutformningen på de provexemplar som sammanslutningen godkände under den samrådsprocess som föregick antagandet av förordning (EG) nr 975/98. I syfte att säkerställa att det nya systemet godtas av användarna förefaller det önskvärt att tillmötesgå de krav som framförts av såväl varuautomatindustrin som den euro-

peiska sammanslutningen för synskadade. För att tillmötesgå kraven från varuautomatbranschen är det nödvändigt att öka vikten för 50-centsmyntet från 7 till 7,8 gram. För att tillmötesgå kraven från den europeiska sammanslutningen för synskadade och undvika eventuella risker för feltolkningar i framtiden bör specifikationen för 50- och 10-centsmyntens kan ändras från "grov räffling" till "mjuk räffling" vilket bättre återger den kantform som sammanslutningen ursprungligen godtog för dessa två mynt.

Det är väsentligt att begränsa ändringarna av de tekniska specifikationerna till vikten för 50-centsmyntet och till kanten för 10- och 50-centsmynten för att inte äventyra tidsplanen för produktionen samt införandet av euromynt den 1 januari 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 975/98 skall tabellen ändras på följande sätt:

1. Fjärde raden, avseende 50-centsmynt, skall ändras på följande sätt:
 - a) I tredje kolumnen skall siffran "1,69" ersättas med siffran "1,88".
 - b) I fjärde kolumnen skall siffran "7" ersättas med siffran "7,8".
 - c) I åttonde kolumnen skall orden "grov räffling" ersättas med orden "mjuk räffling".
2. I sjätte raden, avseende 10-centsmynt, åttonde kolumnen skall orden "grov räffling" ersättas med orden "mjuk räffling".

⁽¹⁾ EGT C 296, 24.9.1998, s. 10.

⁽²⁾ Yttrande avgivet den 16 november 1998 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 november 1998 (EGT C 379, 7.12.1998), rådets gemensamma ståndpunkt av den 21 december 1998 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 9 februari 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 6.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater, i enlighet med fördraget och med förbehåll för artikel 109k.1 och protokoll nr 11 och nr 12.

Utfärdad i Luxemburg den 22 februari 1999.

På rådets vägnar

H.-F. von PLOETZ

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 424/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	90,4
	204	50,1
	212	103,1
	999	81,2
0707 00 05	068	120,6
	999	120,6
0709 10 00	220	297,7
	999	297,7
0709 90 70	052	117,8
	204	176,4
	999	147,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	71,4
	204	38,8
	212	42,6
	600	53,5
	624	53,7
	999	52,0
0805 20 10	204	97,2
	999	97,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,9
	204	71,1
	464	76,8
	600	89,4
	624	68,7
	999	72,2
	0805 30 10	052
600		55,6
999		52,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	31,3
	388	135,9
	400	83,4
	404	87,3
	508	59,4
	512	108,7
	528	106,0
	706	107,2
	720	111,6
	728	67,1
	999	89,8
0808 20 50	388	84,8
	400	80,2
	512	81,2
	528	70,6
	624	61,2
	999	75,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 425/1999
av den 26 februari 1999
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerar, skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 25.11.1998, s. 7.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	55,72	45,72
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	65,72	55,72
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	53,82	43,82
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	53,82	43,82
	av medelhög kvalitet	87,59	77,59
	av låg kvalitet	107,63	97,63
1002 00 00	Råg	95,20	85,20
1003 00 10	Korn, för utsäde	95,20	85,20
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	95,20	85,20
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	103,94	93,94
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	103,94	93,94
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	95,20	85,20

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 16.2.1999 – 25.2.1999)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	109,29	93,50	82,96	75,42	135,29 (**)	125,29 (**)	95,81 (**)
Tillägg för golfen (EUR/ton)	27,90	9,92	0,42	11,65	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/ton)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 11,48 EUR/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 22,29 EUR/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 426/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt punkterna 3 och 10 i protokoll nr 4 om bomull i denna, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1553/95⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och om upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/98⁽³⁾, särskilt artiklarna 3, 4 och 5 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 1.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1201/89 av den 3 maj 1989 om tillämpningsföreskrifter för stödssystemet för bomull⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1664/98⁽⁵⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt, skall priset fastställas på grundval av det senast bestämda priset.

Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1554/95 skall världsmarknadspriset på rensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera europeiska börser för en produkt som levererats cif till en nordeuropeisk hamn och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den

internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1201/89.

Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

I artikel 5.3a, andra stycket i förordning (EG) nr 1554/95 föreskrivs att det förskottsbetalda stödbeloppet skall vara lika med orienteringspriset minskat med världsmarknadspriset samt med en minskning som beräknats enligt den formel som gäller då den maximala garantikvantiteten överskrids, men baserat på den reviderade uppskattningen av produktionen av orensad bomull ökad med minst 7,5 %. I kommissionens förordning (EG) nr 2591/98⁽⁶⁾ fastställs den reviderade uppskattningen av produktionen orensad bomull för regleringsåret 1998/99 och det procentuella påslag som tillkommer. Tillämpningen av denna metod innebär att förskottsbeloppet per medlemsstat bör fastställas enligt nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Världsmarknadspriset på orensad bomull som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 fastställs till 25,696 EUR/100 kg.
2. Det förskottsbelopp på stödet som avses i artikel 5.3 a, andra stycket, i förordning (EG) nr 1554/95 skall vara
 - 58,494 EUR/100 kg för Spanien,
 - 48,289 EUR/100 kg för Grekland, och
 - 80,604 EUR/100 kg för övriga medlemsstater.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

⁽⁶⁾ EGT L 324, 2.12.1998, s. 25.

⁽¹⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EGT L 190, 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 211, 29.7.1998, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 427/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1148/98⁽²⁾, särskilt artikel 19.4 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 349/1999⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 400/1999⁽⁴⁾.

Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 349/1999 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande

exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1785/81, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 349/1999 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 44, 18.2.1999, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 49, 25.2.1999, s. 18.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp
	— EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	43,39 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	43,04 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	43,39 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	43,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4717
	— EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	47,17
1701 99 10 9910	47,17
1701 99 10 9950	47,17
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4717

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a.4 i förordning (EEG) nr 1785/81.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 428/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98⁽²⁾, särskilt artikel 17.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 1785/81 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.

I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport⁽³⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.

I enlighet med artikel 17c i förordning (EEG) nr 1785/81 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1010/86 av den 25 mars 1986 om fastställande av allmänna bestämmelser för tillämpningen av produktionsbidrag för socker som används inom den kemiska industrin⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1148/98⁽⁵⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.

Basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81 vid export i obearbetat skick skall vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlings syfte.

Tillämpningen av basbeloppet kan begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81.

I enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 1785/81 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.

Genom tillämpningen av dessa villkor kan exportbidragen för de ifrågakvarande produkterna fastställas till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 94, 9.4.1986, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

och 1.1 h i förordning (EEG) nr 1785/81 skall fastställas i enlighet med bilagan.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

KN-nr	Bidragsbelopp
	— EUR/100 kg torrvara —
1702 40 10 9100	47,17 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	47,17 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	89,62 ⁽⁴⁾
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,4717 ⁽¹⁾
	— EUR/100 kg torrvara —
1702 90 30 9000	47,17 ⁽²⁾
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,4717 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,4717 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,4717 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— EUR/100 kg torrvara —
2106 90 30 9000	47,17 ⁽²⁾
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,4717 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Obs: KN-numren och hänvisningarna till fotnoterna anges i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 429/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2547/98⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbistandsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i

finansieringen av nationella livsmedelsbistandsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovan nämnda förfarandet.

De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbistandsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/ton)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	38,00
1002 00 00 9000	74,00
1003 00 90 9000	51,00
1004 00 00 9400	61,00
1005 90 00 9000	49,00
1006 30 92 9100	142,00
1006 30 92 9900	142,00
1006 30 94 9100	142,00
1006 30 94 9900	142,00
1006 30 96 9100	142,00
1006 30 96 9900	142,00
1006 30 98 9100	142,00
1006 30 98 9900	142,00
1006 30 65 9900	142,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	49,00
1101 00 15 9100	52,00
1101 00 15 9130	52,00
1102 20 10 9200	70,01
1102 20 10 9400	60,01
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	66,86
1103 11 10 9200	30,00
1103 11 90 9200	30,00
1103 13 10 9100	90,02
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	109,24
1104 21 50 9100	89,14

Obs.: Produktnumrena och fotnoterna är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 430/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 224/1999 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i

den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 23, 30.1.1999, s. 28.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(EUR/ton)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	44,00	44,00	44,00	47,00
Korn (1003 00 90)	57,00	57,00	57,00	60,00
Majs (1005 90 00)	55,00	55,00	55,00	58,00
Durumvete (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 431/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 225/1999 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemen-

skapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT L 23, 30.1.1999, s. 30.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(EUR/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp
Vete (1001 90 99)	41,00
Korn (1003 00 90)	54,00
Majs (1005 90 00)	52,00
Durumvete (1001 10 00)	8,00
Havre (1004 00 00)	64,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 432/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 562/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2750/98 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen

av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 76, 13.3.1998, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 19.12.1998, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

(EUR/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp	
	Destination	
	Azorerna	Madeira
Vete (1001 90 99)	41,00	41,00
Korn (1003 00 90)	54,00	54,00
Majs (1005 90 00)	52,00	52,00
Durumvete (1001 10 00)	8,00	8,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 433/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 234:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.1 första stycket och punkt 3 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 1589/87 av den 5 juni 1987 om försäljning av smör genom anbud till interventionsorgan⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de

gällande interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 234:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 1589/87 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 23 februari 1999 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 euro per 100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.⁽³⁾ EGT L 146, 6.6.1987, s. 27.⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 434/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundranittioåttonde särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den etthundranittioåttonde särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 117 EUR/100 kg,
- säkerheten för slutanvändningen: 129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 435/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugosjätte särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.3, 6.6 och 12.3 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör

och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings säkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den tjugosjätte särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den tjugosjätte enskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlings säkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		95	91	95	91
	Smör < 82 %		92	88	—	—
	Koncentrerat smör		117	113	117	113
	Grädde		—	—	40	38
Förädlings säkerhet		Smör	105	—	105	—
		Koncentrerat smör	129	—	129	—
		Grädde	—	—	44	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 436/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det tvåhundraartonde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2812/98⁽⁴⁾, inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 136/1999⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbudsförfarande inte skall avslutas. I enlighet med artikel 14 i samma förordning skall endast de anbud beaktas som är lägre än eller lika med ovan nämnda högsta pris, dock utan att de genomsnittliga priserna på nationella eller regionala marknader plus det belopp som anges i punkt 1 överskrids.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det tvåhundraartonde delanbudsförfarande och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet för kategori A och att fastställa det högsta uppköpspriset och de kvantiteter som får köpas upp till intervention för kategori C.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det tvåhundraartonde delanbudsförfarande som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89, skall följande gälla:

- a) För kategori A skall anbudet inte fullföljas
- b) För kategori C
 - fastställs det högsta uppköpspriset till 232,50 EUR per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
 - fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar och halva slaktkroppar till 1 156 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.⁽³⁾ EGT L 225, 4.9.1993, s. 4.⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 47.⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.⁽⁶⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 26.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 437/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av förordning (EG) nr 245/1999 och om höjning till 103 605 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehåser av det danska interventionsorganetEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehåser av interventionsorganet.Genom kommissionens förordning (EG) nr 245/1999⁽⁵⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 75 000 ton korn som innehåser av det danska interventionsorganet. Danmark underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 28 605 ton. Den totala mängden korn som innehåser av det danska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 103 605 ton.

Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på

lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 245/1999 måste därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 245/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 103 605 ton korn som skall exporteras till tredje land med undantag av Amerikas Förenta stater, Kanada och Mexico.

2. Lagringsorterna för 103 605 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.⁽⁵⁾ EGT L 27, 2.2.1999, s. 11.

*BILAGA**"BILAGA I**(ton)*

Lagringsorter	Mängd
Jylland	69 574
Fyn	7 999
Sjælland	26 032"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 438/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av förordning (EG) nr 1735/98 och om höjning till 5 282 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det luxemburgska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1735/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2043/98⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 3 981 ton korn som innehas av det luxemburgska interventionsorganet. Luxemburg underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 1 301 ton. Den totala mängden korn som innehas av det luxemburgska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 5 282 ton.

Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på

lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1735/98 måste därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1735/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 5 282 ton korn som skall exporteras till tredje land med undantag av Amerikas Förenta stater, Kanada och Mexico.

2. Lagringsorterna för 5 282 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 217, 5.8.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 263, 26.9.1998, s. 15.

*BILAGA**"BILAGA I**(ton)*

Lagringsorter	Mängd
Luxemburg	5 282"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 439/1999

av den 26 februari 1999

om ändring av förordning (EG) nr 190/1999 om öppnande av ett anbudsförfarande för anskaffning av griskött på gemenskapsmarknaden för senare leverans till Ryssland

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2802/98 av den 17 december 1998 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska Federationen⁽¹⁾, särskilt artikel 4.2 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 111/1999⁽²⁾ fastställs allmänna tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2802/98.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 190/1999⁽³⁾ öppnas ett anbudsförfarande för anskaffning av griskött på gemenskapsmarknaden för senare leverans till Ryssland. Perioderna för inlämnande av anbud har ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 385/1999⁽⁴⁾.

Inom ramen för ovan nämnda anbudsförfarande bör det upprättas villkor för hur produkten skall ställas till förfogande för transportören genom fastställande av dels minsta antal lastningstillfällen per dag vid leveransplatsen och dels från vilket tillfälle de olika kostnader som uppstått genom förlängningen av produktens lagring skall betalas av transportören.

Med beaktande av perioden för inlämnande av anbud bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i förordning (EG) nr 190/1999 skall ändras på följande sätt:

1) I första stycket skall följande punkt läggas till:

”d) Tillhandahållandet av produkten för transportören innan lastningen inleds, under en period på minst tio dagar från de datum som fastställs i bilaga II. Då denna period har löpt ut skall det belopp som anges i anbudet med tillämpning av artikel 5.1 g 4 i förordning (EG) nr 111/1999 påföras den anbudsgivare som tilldelats anskaffningen.”

2) Det andra stycket skall ersättas med följande:

”Anbudet skall innehålla den exakta adressen till den plats där produkterna ställs till förfogande (kyllager) och där alla produkter i ett parti skall ställas till förfogande tillsammans. Denna plats skall vara lättillgänglig för transportören när varorna skall övertas och det måste där vara möjligt att lasta 100 ton per arbetsdag.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 14, 19.1.1999, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 21, 28.1.1999, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 46, 20.2.1999, s. 48.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 440/1999

av den 26 februari 1999

**om öppnande av en tullkvot för import av rörråsocker på särskilda förmåns-
villkor från AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden
1 mars 1999–30 juni 1999**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av
den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av
marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommis-
sionens förordning (EG) nr 1148/98⁽²⁾, särskilt artiklarna
14.2 och 37.6 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 37 i förordning (EEG) nr 1785/81 föreskrivs att, under regleringsåren 1995/96 och 2000/01 och för att åstadkomma en lämplig försörjning till gemenskapens raffinaderier, skall en särskild reducerad tullsats tas ut för import av rörråsocker med ursprung i de stater med vilka gemenskapen har slutit avtal om leverans på förmånliga villkor. För närvarande har sådana avtal, genom rådets beslut 95/284/EG⁽³⁾, bara slutits med å ena sidan de AVS-länder som undertecknat protokoll nr 8 om AVS-socker vilket var bifogat den fjärde AVS–EEG-konventionen, och å andra sidan med Indien.

De kvantiteter särskilt förmånssocker som skall importeras bestäms i enlighet med nämnda artikel 37 i förordning (EEG) nr 1785/81 på grundval av en årlig prognos inom gemenskapen. En sådan prognos visar att det är nödvändigt att importera råsocker och att öppna särskilda tullkvoter med reducerad tullsats för regleringsåret 1998/99, såsom föreskrivs i de tidigare nämnda avtalen, i syfte att täcka behoven hos gemenskapens raffinaderier under en del av detta regleringsår. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1375/88⁽⁴⁾ har kvoter således öppnats för perioden 1 juli 1998–28 februari 1999. Prognoseerna för rörråsockerproduktionen för regleringsåret 1998/99 finns nu tillgängliga. De nödvändiga tullkvoterna för andra halvan av regleringsåret bör därför öppnas. Mot bakgrund av de uppskattade maximala raffineringsbehoven som fastställts av varje medlemsstat och de kvantiteter som fattas enligt prognosen, bör man föreskriva att importtillstånd skall beviljas för respektive medlemsstat för socker för raffinering för perioden 1 mars–30 juni 1999.

I de tidigare nämnda avtalen föreskrivs att de berörda raffinaderierna skall betala ett lägsta inköpspris som motsvarar garantipriset för råsocker, minskat med det anpassningsstöd som fastställts för regleringsåret i fråga. Man bör därför fastställa detta minimipris med hänsyn tagen till de faktorer som är tillämpliga för regleringsåret 1998/99.

För att undvika att leveranserna avbryts bör det föreskrivas att de berörda medlemsstaterna, för de kvantiteter som får importeras enligt förordning (EG) nr 1375/98 för vilka det inte ansökts om licenser före den 28 februari 1999, skall tillåtas att utfärda sådana licenser efter detta datum under regleringsåret 1998/99.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 mars 1999–30 juni 1999 skall det, inom ramen för beslut 95/284/EG, öppnas en tullkvot för import av rörråsocker för raffinering på 69 000 ton uttryckt som vitsocker med ursprung i de AVS-länder som avses i detta beslut.

Denna tullkvot skall ha löpnummer 09.4097.

Artikel 2

1. En särskild reducerad tull på 5,41 euro per 100 kg råsocker av standardkvalitet skall tillämpas vid import av den kvantitet som avses i artikel 1.

2. Utan hinder av artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1916/95⁽⁵⁾ skall det lägsta inköpspris som gemenskapens raffinaderier skall betala fastställas till 49,68 euro per 100 kg råsocker av standardkvalitet, för den period som anges i artikel 1.

Artikel 3

Följande medlemsstater skall, inom ramen för den kvot som fastställs i artikel 1 och på de villkor som anges i artikel 2.1, tillåtas importera följande kvantiteter som saknas uttryckta som vitsocker:

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 181, 1.8.1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 185, 30.6.1998, s. 43.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 3.8.1995, s. 18.

- a) 15 000 ton när det gäller Finland.
- b) 39 500 ton när det gäller Frankrike (europeiska delen).
- c) 14 500 ton när det gäller Portugal (fastlandet).
- d) 0 ton när det gäller Förenade kungariket.

Artikel 4

De medlemsstater som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1375/98 skall, för de kvantiteter som avses i nämnda artikel för vilka ansökningar om importlicenser inte

inlämnats före den 1 mars 1999, tillåtas att utfärda sådana licenser för import och raffinering fram till och med den 30 juni 1999.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 441/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.

Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 228 i fördraget.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 3 000 t ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/98⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.

Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.

Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.

Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att begränsa utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 3 000 t som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 56, 26.2.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

<i>(EUR/t)</i>			<i>(EUR/t)</i>		
Produktnummer	Bestämmelse land (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelse land (1)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	74,00	1006 30 65 9900	01	92,00
1006 20 13 9000	01	74,00		04	—
1006 20 15 9000	01	74,00	1006 30 67 9100	05	98,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	74,00	1006 30 92 9100	01	92,00
1006 20 94 9000	01	74,00		02	—
1006 20 96 9000	01	74,00		03	—
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	74,00		05	98,00
1006 30 23 9000	01	74,00	1006 30 92 9900	01	92,00
1006 30 25 9000	01	74,00		04	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	92,00
1006 30 42 9000	01	74,00		02	—
1006 30 44 9000	01	74,00		03	—
1006 30 46 9000	01	74,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—		05	98,00
1006 30 61 9100	01	92,00	1006 30 94 9900	01	92,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 96 9100	01	92,00
	04	—		02	—
	05	98,00		03	—
1006 30 61 9900	01	92,00		04	—
	04	—		05	98,00
1006 30 63 9100	01	92,00	1006 30 96 9900	01	92,00
	02	—		04	—
	03	—	1006 30 98 9100	05	98,00
	04	—	1006 30 98 9900	—	—
	05	98,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	92,00			
	04	—			
1006 30 65 9100	01	92,00			
	02	—			
	03	—			
	04	—			
	05	98,00			

(1) Följande bestämmelse länder:

- 01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 2 000 t.
- 02 Zoner I—III och VI.
- 03 Zoner IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.
- 04 Bestämmelse länder angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.
- 05 Ceuta och Melilla; exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av totalt 1 000 t.

Obs.: Zoner är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 442/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2566/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.

På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfrandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 22 till och med den 25 februari 1999 fastställas till 326,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2566/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 443/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2565/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfrandet

beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa europeiska länder, skall på grundval av anbud som lämnats från och med den 22 till och med den 25 februari 1999 fastställas till 125,00 EUR per ton inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2565/98.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 46.⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 444/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall Kanarieöarnas behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2790/94⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 825/98⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för den

särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna med avseende på vissa jordbruksprodukter, däribland ris.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på prissatserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen inom ramen för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 21.4.1998, s. 5.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(EUR/ton)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp
Slipat ris (1006 30)	106,00
Brutet ris (1006 40)	23,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 445/1999

av den 26 februari 1999

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall Azorernas och Madeiras behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1696/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2596/93⁽⁴⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för att försörja Azorerna och Madeira med vissa jordbruksprodukter, däribland ris. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1983/92 av den 16 juli 1992 om tillämpningsföreskrifter för en särskild ordning för att försörja Azorerna och Madeira

med risprodukter samt för upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1683/94⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i förutnämnda förordning.

Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på priserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall stödbeloppen för ris med ursprung i gemenskapen enligt de särskilda ordningarna för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 179, 1.7.1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 238, 23.9.1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 198, 17.7.1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT L 178, 12.7.1994, s. 53.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(EUR/ton)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp	
	Bestämmelse	
	Azorerna	Madeira
Slipat ris (1006 30)	106,00	106,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 446/1999

av den 26 februari 1999

om exportanbud som lämnats för helt slipat rundkornigt, mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2564/98EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2564/98⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförandet.

Med hänsyn särskilt till de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 är det inte nödvändigt att fastställa ett maximalt exportbidrag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 22 februari till och med den 25 februari 1999 inom ramen för anbudsförandet för det exportbidrag för helt slipat rundkornigt, mellankornigt och långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder som avses i förordning (EG) nr 2564/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.⁽³⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 43.⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 447/1999
av den 26 februari 1999
om ändring av exportbidragen för fjäderfäkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2916/95⁽²⁾, särskilt artikel 8.3, och

av följande skäl:

Exportbidragen för fjäderfäkött fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 395/1999⁽³⁾.

Tillämpningen av de kriterier som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75 på den information som kommissionen har tillgänglig i dagsläget innebär att de

exportbidrag som för närvarande gäller bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2777/75, exporterade i naturligt tillstånd, som fastställs i bilagan till förordningen (EG) nr 395/1999 den ändrade förordningen skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 48, 24.2.1999, s. 11.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 februari 1999 om ändring av exportbidragen för fjäderfäkött

Produktnummer	Bidragets destination ⁽¹⁾	Bidragsbelopp
		EUR/100 st
0105 11 11 9000	01	1,40
0105 11 19 9000	01	1,40
0105 11 91 9000	01	1,40
0105 11 99 9000	01	1,40
		EUR/100 kg
0207 12 10 9900	02	28,00
0207 12 90 9190	02	28,00
0207 12 90 9990	02	28,00

(¹) Destinationerna är följande:

01 Alla destinationer utom USA.

02 Angola, Saudiarabien, Kuwait, Bahrein, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten, Jordanien, Yemen, Libanon, Irak och Iran.

Obs. Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 448/1999

av den 26 februari 1999

om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/98⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 2776/98⁽³⁾ fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för äpplen till geografisk destinationsgrupp xy som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta

överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör äpplen till geografisk destinationsgrupp xy som exporterats efter den 26 februari 1999. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportlicensansökningar under system B för äpplen till geografisk destinationsgrupp xy som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 2776/98 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 26 februari och före den 17 mars 1999 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 178, 23.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 346, 22.12.1998, s. 44.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 april 1998

om statligt stöd till Triptis Porzellan GmbH (i konkurs), Thüringen

[delgivet med nr K(1998) 1324]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/157/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att ha givit de berörda parterna tillfälle att yttra sig i enlighet med bestämmelserna i nämnda artiklar och med beaktande av dessa yttranden, och

av följande skäl:

I

Kommissionen underrättade Tyskland genom en skrivelse av den 30 maj 1997 om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget med avseende på statligt stöd till företaget Triptis Porzellan GmbH, Thüringen (Triptis) och uppmanade Tyskland att yttra sig i frågan.

De övriga medlemsstaterna och berörda parter informeras om inledandet av förfarandet genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽¹⁾ och uppmanades att inkomma med synpunkter.

⁽¹⁾ EGT C 250, 15.8.1997, s. 3.

Tyskland meddelade sina synpunkter genom en skrivelse av den 11 juli 1997 som mottogs samma dag. Genom skrivelser av den 28 juli och 5 augusti 1997 bad kommissionen om ytterligare upplysningar. Tyskland svarade med skrivelser av den 29 augusti (mottogs den 12 september) och 8 september 1997 (mottogs den 9 september). Den 18 och 19 september 1997 diskuterades frågan med Tysklands företrädare i Berlin.

Kommissionen mottog den 15 september 1997 ett yttrande från en spansk konkurrent. Översättningen av detta yttrande skickades till Tyskland med en skrivelse av den 27 oktober 1997. Tyskland svarade genom en skrivelse av den 1 december 1997, som registrerades den 2 december 1997.

II

Triptis är en tysk porslinsstillverkare som grundades år 1891 under namnet Unger & Gretschel. Företagets säte låg i Thüringen som är en av Tysklands nya delstater.

I före detta DDR ingick statsägda VEB Porzellanwerk Triptis i kombinatet Feinkeramik Kahla. Företaget hade varken ett eget varumärke eller ett eget distributions-system.

VEB Porzellanwerk Triptis och dess 900 anställda över-togs den 1 juli 1990 av Treuhandanstalt (Treuhand).

I samband med privatiseringen i september 1993 påbörjades Triptis omstrukturering. I och med att förfarandet inleddes meddelade kommissionen att den hyste tvivel i fråga om hur privatiseringen genomfördes.

Inom ramen för privatiseringen erhöll företaget omfattande stöd [skuldavskrivning på totalt 34,7 miljoner tyska mark] som helt täcktes av Treuhands stödordning, ett program som godkänts av kommissionen (⁽¹⁾). Efter privatiseringen måste företaget inte bara omstruktureras utan dessutom måste ett försäljnings- och distributionssystem för nya marknader byggas upp på grund av att marknaderna i öst hade fallit bort. Företagets nystart direkt efter privatiseringen var därför besvärlig och medförde stora skulder.

I början av 1995 insåg företagsledningen att det inte skulle vara möjligt att fullfölja företagens omstrukturering med egna medel. Företaget tog därför kontakt med Bundesanstalt vereinigungsbedingter Sonderaufgaben (BvS) för att be om finansiell hjälp. BvS beviljade stöd i form av ett lån på 8 miljoner mark (plus ränta) inom ramen för en samordnad åtgärd. Senare efterskänktes detta lån. Vid tidpunkten för efterskänkandet underrättades kommissionen om lånet. Samtliga berörda parter (investorare, arbetstagare, BvS) engagerade sig i företagens sanering. Bland annat efterskänkte Hessische Landesbank (HeLaBa) ett lån på 10 miljoner mark som ingick i ett större lånepaket.

Den 30 april 1997 beslöt kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget med avseende på det statliga stöd som beviljats Triptis. Kommissionen kom fram till att lånet från BvS på 8 miljoner mark (plus ränta) utgör stöd som vid tidpunkten för beviljandet borde ha anmälts till kommissionen enligt artikel 93.3 i EG-fördraget. En annan fråga som måste undersökas är huruvida HeLaBa:s efterskänkande av lånet på 10 miljoner mark utgör stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget.

Förfarandet inleddes framför allt av följande två skäl:

- 1) Eftersom HeLaBa är en statsägd bank uttryckte kommissionen tvivel om huruvida den verkligen handlade som en affärsbank i samband med att lånet efterskänktes. Det rådde därför liksom tidigare osäkerhet om stödets exakta belopp. Denna fråga skulle utredas inom ramen för förfarandet.
- 2) Triptis var verksam på en marknad med stor överkapacitet. I samband med hela omstruktureringen minskade företaget sin kapacitet med 50 %, dock plane-

(¹) E15/92 (ej offentliggjord). Av skuldavskrivningens totala belopp på 34,71 miljoner tyska mark avsåg 19,26 miljoner mark likviditetssäkring, 7,25 miljoner mark investeringar och 8,2 miljoner mark täckning av förluster. Eftersom företaget höll sig under de tröskelvärden som fastställs i Treuhandsordningen (1 500 anställda och 150 miljoner mark i Treuhandskulder) krävdes ingen särskild anmälan.

rades ingen ytterligare kapacitetsminskning i proportion till det nya stödet. På grund av den stora överkapaciteten inom porslinssektorn kunde det inte uteslutas att stödet till Triptis på ett orimligt sätt skulle snedvrیدا konkurrensen och att det skulle skada konkurrenter som inte beviljats något stöd. I andra ärenden inom samma sektor har konkurrenter gjort invändningar mot möjliga stödåtgärder.

Mot denna bakgrund uppstod allvarliga tvivel om huruvida stödet omfattas av undantagsbestämmelserna i artikel 92.3 a och c i EG-fördraget och framför allt om det överensstämmer med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (⁽²⁾).

Kommissionen har aldrig ifrågasatt företagens ekonomiska lönsamhet.

III

Tyskland underrättade kommissionen genom en skrivelse av den 11 juli 1997 om att ett konkursförfarande (*Gesamtvollstreckungsverfahren*) hade inletts den 30 april 1997. Enligt egna uppgifter hade den tyska regeringen inte fått kännedom om konkursförfarandet förrän i juli, varför Tyskland också hade för avsikt att ta tillbaka sin stödämbälan.

Genom en skrivelse av den 28 juli 1997 underrättades Tyskland om att det inte var möjligt att ta tillbaka stödämbälan, eftersom stödet beviljats i juli och september 1996, dvs. före anmälan, och att förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget avseende denna stödåtgärd redan hade inletts. Tyskland underrättades dessutom om att kommissionen vid sin bedömning utgick från dagen för stödets beviljande och att det därför inte ändrade något att stödet som följd av konkursförfarandet endast blivit en tillgång i konkursen.

Av de uppgifter som lämnades den 8 september 1997 framgår att 90 % av det lån på 10 miljoner mark som efterskänktes av HeLaBa inom ramen för den samordnade åtgärden täcktes av en garanti som ställts av delstaten Thüringen. Denna garanti hade inte anmälts och måste därför anses olaglig. Efter det att HeLaBa hade efterskänkt lånet återopade banken Thüringens garanti och erhöll därefter 90 % av lånets ursprungliga belopp (9 miljoner mark). Eftersom lånet efterskänktes och det garanterade beloppet utbetalades redan 1996, ställde varken HeLaBa eller Thüringen några krav inom ramen för konkursförfarandet avseende lånet eller garantin.

(²) EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

Dessutom hade Thüringen 1993 och 1994 ställt garantier gentemot HeLaBa (för att täcka 90 % av det faktiska totala lånebeloppet) för lån på sammanlagt 26,75 miljoner mark utan att underrätta kommissionen. I samband med privatiseringen ställde delstaten Thüringens finansministerium dessa garantier dels för investeringslån på 14,75 respektive 5 miljoner mark, dels för driftsmedel på 7 miljoner mark. I denna summa ingår redan den garanti avseende 90 % av lånet på 10 miljoner mark som efterskänktes 1996. Eftersom Thüringen redan har betalat ut denna garanti till HeLaBa (totalt 9 miljoner mark), måste också detta belopp beaktas vid stödets bedömning.

Inom ramen för konkursförfarandet gjorde HeLaBa anspråk på det återstående lånet till ett belopp av 16,75 miljoner mark, men förmodligen kommer bara en mycket liten del av detta belopp att betalas ut i samband med det förfarandet. Det kan därför anses nästan säkert att de därmed sammanhängande garantierna kommer att betalas ut. Vid bedömningen beaktas därför det totala beloppet för de olagligt beviljade garantierna som utgör stöd på 24,075 miljoner mark.

Genom en skrivelse av den 1 december 1997 som sändes som reaktion på förfarandets inledande meddelade Tyskland att BvS inom ramen för konkursförfarandet anmält ett vite på 8,75 miljoner mark för ej fullgjorda sysselsättningsgarantier, ett vite på 2,685 miljoner mark för bristande dokumentering av korrekt användning av reserver samt ett lånebelopp på 8 miljoner mark (plus ränta) avseende det lån som efterskänktes inom ramen för den samordnade åtgärden.

IV

Efter Triptis konkurs försökte konkursförvaltaren finna en köpare som skulle kunna överta företagets tillgångar i samband med en andra privatisering för att på så sätt upprätthålla företagets verksamhet (*Auffanglösung*). Olika porslinsstillverkare i Tyskland och andra länder inom och utanför Europa erbjöds att köpa företaget. Treuhand erhöll tretton erbjudanden. Köpekontraktet skulle slutas med den investerare som framlade den bästa planen och det bästa erbjudandet.

Till sist var det bara två intressenter kvar, nämligen det tyska företaget Winterling Porzellan AG i Kirchenlamitz och det franska företaget Medard de Noblat i Limoges. Den 18 juni 1997 såldes Triptis tillgångar till Winterling för 2,5 miljoner mark. Winterling ställde också en investeringsgaranti på 8 miljoner mark och åtog sig att bevara

160 arbetstillfällen. Winterlings erbjudande bedömdes därför vara det bästa, eftersom Medard de Noblat bara ville betala 1 mark, endast utlovade investeringar på 4 miljoner mark och inte ville lämna någon sysselsättningsgaranti.

Enligt uppgifterna låg kapaciteten 1996 på 3 000 ton, av vilka 2 300 ton utnyttjades fem dagar i veckan. Det är inte tänkt att i "nya" Triptis ytterligare minska kapaciteten, utan den skall ligga kvar på 3 000 ton, av vilka upp till 2 880 ton kommer att utnyttjas sju dagar i veckan.

Det nya företaget kommer visserligen inte att beviljas något omstrukturingsstöd, men delstaten Thüringen planerar att inom ramen för det godkända tjugosjätte ramprogrammet (*Gemeinschaftsaufgabe*)⁽¹⁾ ställa nya investeringsmedel till förfogande.

V

Genom en skrivelse av den 16 december 1997 underrättades Tyskland av kommissionen om ett yttrande från en tredje part, nämligen en spansk konkurrent, som hade inkommit till kommissionen efter det att beslutet om att inleda ett förfarande hade offentliggjorts.

Den spanske konkurrenten uttryckte sin oro över de effekter som en omstrukturering av Triptis med hjälp av statligt stöd skulle få för den europeiska porslinsmarknaden. Konkurrenten hävdade att Triptis skulle få en betydande fördel, eftersom konkurrenten själv skulle vara tvungen att finansiera sin omstrukturering med egna medel, medan Triptis skulle få statligt stöd för detta ändamål. Enligt konkurrenten skulle detta innebära en allvarlig snedvridning av konkurrensen, eftersom marknaden präglas av enorm överkapacitet. Det skulle dessutom skada konkurrenter som inte får något statligt stöd. Konkurrenten ansåg dessutom inte att den flexibilitet som kommissionen kan tillämpa i fråga om kapacitetsminskning i stödområden skulle ge kommissionen möjlighet att helt bortse från en sådan minskning. Enligt konkurrenten måste ett omstrukturingsstöd tvärtom alltid vara knutet till en kapacitetsminskning. Konkurrenten godkänner således endast att kapacitetsminskningen sker i ringare omfattning. Som tredje argument hävdade konkurrenten att Triptis planerade att öka exportandelen från 20 % till 38 %, vilket skulle ske på bekostnad av företagets västeuropeiska konkurrens, eftersom det redan råder stor överkapacitet på marknaden.

VI

Genom en skrivelse av den 1 december 1997 svarade Tyskland på den spanske konkurrentens yttrande.

I skrivelsen bekräftades att HeLaBa i konkursförfarandet hade gjort gällande krav på 16,75 miljoner mark, medan delstaten Thüringen inte ställt några sådana krav i fråga om de 9 miljoner mark som krävts av HeLaBa inom ramen för garantin.

⁽¹⁾ N 123/97.

BvS gjorde gällande krav på 19 717 567 mark [8,75 miljoner mark i vite för sysselsättningsgarantier, 2,685 miljoner mark i vite för bristande dokumentering av korrekt användning av reserver och 8 miljoner mark (plus ränta) för det efterskänkta lånet].

Vad gäller kapaciteten hänvisades till anmälan, där man redan hade nämnt en minskning från 6 500 ton till 3 000 ton i anslutning till 1993 års privatisering. Dessutom påpekades ännu en gång att det för framtiden inte planerades några nya minskningar i proportion till de nya stöden.

VII

Inom ramen för förfarandet enligt artikel 93.2 i EG-fördraget fick kommissionen sin uppfattning bekräftad att BvS-lånet på 8 miljoner mark (plus ränta) måste betraktas som stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget och att det inte är förenligt med undantagsbestämmelserna enligt artikel 92.3 och framför allt inte med ”riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter” som är den enda grundval på vilken stödet hade kunnat godkännas.

Detsamma gäller för delstaten Thüringens olagliga garantier på 26,75 miljoner mark som upptäcktes i samband med förfarandet.

Det står dessutom klart att HeLaBa:s efterskänkande av ett lån på 10 miljoner mark inom ramen för den samordnade åtgärden i sig inte utgör något stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget, eftersom 90 % av lånet garanterades av staten. Genom en sådan garanti förs den risk som en bank tar i samband med utlåningen till ett företag nästan helt och hållet över på staten, medan banken nästan inte alls tar någon risk (det spelar i sammanhanget ingen roll om företaget befinner sig i svårigheter eller ej).

1) Det råder inga tvivel om att det belopp på 8 miljoner mark (plus ränta) som BvS beviljade Triptis i form av ett lån till en ränta på 4,4 % utgör stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet. Eftersom företaget befunnit sig i svårigheter sedan privatiseringen 1993, skulle ingen affärsbank och ingen privat investerare ha beviljat ett lån med en räntesats under marknadsräntan som 1996 låg på 7,33 %. Svårigheterna berodde framför allt på den sena privatiseringen, eftersom man fram tills dess inte lyckats finna

någon privat investerare, vilket i sin tur innebar att man varken kunde utarbeta eller genomföra någon omstruktureringsplan. De nödvändiga investeringarna försenades därför och företaget fick stora skulder, samtidigt som produktionen fortfarande var hänvisad till den gamla och därmed ineffektiva utrustningen.

Inom ramen för den samordnade åtgärden efterskänktes sedan lånet på 8 miljoner mark (plus ränta). Stödnivån uppgick redan till ungefär 100 %, eftersom företaget befann sig i svårigheter i enlighet med kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EG-fördraget på offentliga företag⁽¹⁾. Efterskänkandet av lånet innebär därför ingen ökning av stödnivån.

2) Även Thüringens garantier på 26,75 miljoner mark (fördelade på olika delbelopp) måste anses utgöra stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget. Stödinslaget i en sådan garanti måste normalt beräknas som differensen mellan räntan för ett lån som beviljas enligt vanliga marknadsvillkor och den faktiska räntesatsen för det lån som täcks av garantin. Kommissionen har alltid hävdad, exempelvis i kommissionens beslut 94/696/EG,⁽²⁾ att hela lånebeloppet måste anses utgöra stöd i de fall då inget kreditinstitut skulle vara berett att bevilja ett företag lån utan statliga garantier på grund av företagets svåra finansiella situation. Eftersom det rör sig om en garanti som täcker 90 % av lånet, är stödinslaget lika med 24,075 miljoner mark.

Det var förutsägbart att stödet till Triptis skulle komma att snedvrída konkurrensen och hindra handeln mellan medlemsstaterna. Triptis tillverkar och säljer hushållsporslinsvaror i det övre a-marknadssegmentet. År 1995 uppgick den relevanta marknaden för detta segment i de gamla tyska delstaterna till cirka 341 miljoner mark och i de nya tyska delstaterna till ungefär 98 miljoner mark. Triptis andel av den tyska marknaden, som är en av gemenskapens största enskilda marknader, uppgick till 3,6 %. Inom branschen för keramik och porslin pågår en intensiv handel mellan Tyskland och de andra medlemsstaterna. Den tyska importen av bords- och prydnadsporslin uppgick 1993 till 357,02 miljoner ecu och exporten till 403,97 miljoner ecu.

Värdet på produktionen inom gemenskapens porslinsbransch uppgår till 17 miljarder ecu. Branschen sysselsätter 210 000 personer i över 2 500 företag. Under perioden 1984–1993 ökade den europeiska produktionen med i genomsnitt 0,9 % och konsumtionen med 1,18 % per år. Triptis engagerade sig starkt i handeln inom gemenskapen. Nästan 20 % av Triptis produktion levererades till den västeuropeiska marknaden, framförallt till Italien, Frankrike och Sverige. Allt slags stöd till Triptis kan därför medföra att företaget får en bättre marknadsställning än de konkurrenter i gemenskapen som inte får statligt stöd.

⁽¹⁾ EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 273, 25.10.1994, s. 22.

Delstaten Thüringens stödprogram för garantier⁽¹⁾, som uppenbarligen låg till grund för 1993 och 1994 års garantier⁽²⁾, hade inte anmälts vid den tidpunkten och har till dags dato inte heller godkänts för perioden 1992–1994. Stödet omfattades därför inte av ett godkänt stödprogram och skulle därför enligt artikel 93.3 i EG-fördraget ha anmälts separat före åtgärdens genomförande. Lånet från BvS och delstatens garantier beviljades utan att först ha godkänts av kommissionen och Tyskland uppfyllde således inte denna skyldighet enligt artikel 93.3 i EG-fördraget. Det rör sig därför om olagligt stöd.

Det hade dock varit möjligt att undanta stödet från förbudet mot allt slags stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget. I detta ärende kan undantagsbestämmelserna i artikel 92.2 i EG-fördraget inte tillämpas på grund av stödets art och på grund av att det inte gjordes några försök att uppfylla villkoren för en sådan tillämpning.

I fråga om undantagsbestämmelserna i artikel 92.3 i EG-fördraget uppfyller Triptis kravet på att företaget skall ligga i en region där levnadsstandarden är onormalt låg respektive där det råder allvarlig brist på sysselsättning. Enligt artikel 92.3 a i EG-fördraget kan stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i sådana regioner anses förenligt med den gemensamma marknaden. De ifrågavarande stöden bidrog med säkerhet inte till att främja den ekonomiska utvecklingen i regionen, eftersom de främst syftade till att hålla ett företag som gick med förlust kvar på marknaden och inte till att skapa arbetsplatser och investeringar. Stödet måste därför betraktas som ad hoc-stöd som syftar till att återställa lönsamheten för ett företag i svårigheter som ligger i en ekonomiskt svag region.

Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden måste därför bedömas enligt artikel 92.3 c, eftersom det rör sig om en omstrukturering av ett företag i svårigheter. För att undantagsbestämmelsen enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget skall kunna tillämpas måste stödet i fråga uppfylla följande villkor i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter:

- Stödet måste säkerställa att företagets lönsamhet återställs inom rimlig tid och på grundval av en genomförbar och realistisk omstrukturingsplan.
- Stödet får inte snedvrیدا konkurrensen på ett oacceptabelt sätt. Det innebär att ett stöd enligt riktlinjerna endast kan godkännas, om det vidtas

åtgärder för att så långt möjligt mildra de negativa följderna för konkurrenterna, eftersom stödet i annat fall strider mot det gemensamma intresset och inte kan beviljas undantag enligt artikel 92.3 c. När således en objektiv bedömning av utbud och efterfrågan visar att det råder strukturell överkapacitet på en relevant marknad i gemenskapen måste omstrukturingsplanen i proportion till stödets storlek bidra till att omstrukturera den sektor som försörjer gemenskapsmarknaden i fråga genom att oåterkalleligt minska eller lägga ned produktionskapacitet. Kommissionen kan emellertid frångå denna princip om det rör sig om en region enligt artikel 93.3 a i EG-fördraget.

- Stödbeloppet måste begränsas till vad som är absolut nödvändigt. Analysen av åtgärderna bör visa att stödet står i förhållande till omstruktureringens kostnader och fördelar. Stödet bör beviljas i en form som gör att företaget inte har likvida medel utöver vad som är nödvändigt. Stödet bör varken användas för sådana aggressiva åtgärder som medför risk för att konkurrensen på marknaden snedvrیدs eller för sådana investeringar som inte är nödvändiga för omstruktureringen, men som är oundvikliga för att lösa företagets specifika svårigheter.

När det gäller det första villkoret, ifrågasatte kommissionen vid inledandet av förfarandet enligt artikel 93.2 aldrig företagets lönsamhet. Kommissionen utgick vid sin bedömning från de uppgifter som Tyskland lämnade i samband med anmälan och vid senare förfrågningar. Enligt den framlagda prognosen förväntas årsomsättningen växa stadigt, lönsamheten bli återställd under 1997–1998 och vinsten uppgå till 1,25 miljoner mark samma år. Anledningen till att förfarandet inleddes var därför de tvivel som rådde i fråga om kapaciteten och osäkerheten om det exakta stödbeloppet. Företagets konkurs den 30 april 1997 visade sedan att de uppgifter som lämnats till kommissionen bara fem månader tidigare antingen redan då var föråldrade eller att de byggde på orealistiska antaganden. Vidare var de tyska myndigheterna tydliga medvetna om detta, redan innan kommissionen underrettades.

Dessutom hade kommissionen då förfarandet inleddes ingen kännedom om det olagliga stödet på 26,75 miljoner mark i form av garantier ställda av delstaten Thüringen. Det verkar dessutom som om det 1993 och 1994, dvs. då stödet beviljades, inte förelåg någon genomförbar omstrukturingsplan och att det därför inte heller gjordes några ansträngningar att omstrukturerera företaget i samband med stödet.

⁽¹⁾ Delstaten Thüringens garantiprogram av den 18. juni 1992 (*Richtlinie für die Übernahme von Bürgschaften und Garantien zugunsten der Wirtschaft und der freien Berufe durch den Freistaat Thüringen*). Enligt vad som uttryckligen fastställs i kommissionens skrivelse togs det i samband med godkännandet av det efterföljande garantiprogrammet 1996 ingen hänsyn till det föregående, SG(96) D/11031.

⁽²⁾ Thüringen har inte åberopat denna rättsliga grund vid något tillfälle i samband med förfarandet.

Trots alla ansträngningar var det därför inte möjligt att återställa Triptis lönsamhet, samtidigt som man inte heller uppnådde målet med den samordnade åtgärden, nämligen att rädda Triptis från konkurs.

När det gäller det andra villkoret, bör det påpekas att det inom ramen för förfarandet blev uppenbart att det faktiskt råder överkapacitet inom porslinsbranschen. Mellan 1984 och 1991 växte tillverkning och konsumtion av porslinsprodukter i gemenskapen kontinuerligt, medan det skedde en tillbakagång 1992 och 1993. Sedan 1994 förväntas produktionen återhämta sig. Inte heller en tillväxt av exporten skulle kunna utjämna konkurrenstrycket i denna bransch. Den svåra konkurrenssituationen i samband med överkapaciteten inom gemenskapen kan tvärtom komma att skärpas ytterligare på grund av ökad import från Sydostasien och de central- och östeuropeiska länderna, framför allt från Tjeckiska republiken och Ungern som drar fördel av handelsavtalen med gemenskapen. Följden har varit höga produktionskostnader och överkapacitet inom sektorn för bordsporslin inom gemenskapen. Det är därför fortfarande långt kvar tills omstruktureringen är genomförd.

Under förfarandets gång framkom att stödet till Triptis på grund av den stora överkapaciteten i porslinsbranschen faktiskt medför en oacceptabel snedvridning av konkurrensen och att stödutbetalningen därför skadar de konkurrenter som inte erhåller något stöd och som måste anpassa sina företag till strukturförändringarna med egna medel. Genom den spanske konkurrentens skrivelse till kommissionen bekräftas antagandet om att stödåtgärderna till förmån för Triptis förmodligen snedvrider konkurrensen på ett oacceptabelt vis.

Enligt det tredje villkoret måste man se till att stödet inte beviljas i en form som gör att företaget har rikligt med likvida medel som det skulle kunna använda för sådana aggressiva åtgärder som inte har anknytning till omstruktureringen. En stor del av stöden beviljades redan 1993 och 1994 till följd av företagets stora skulder och räntebetalningar. Detsamma gäller för det belopp på 8 miljoner mark som ställdes till Triptis förfogande. Av detta belopp utbetalades endast 600 000 mark kontant, medan 7,4 miljoner mark användes för att täcka 1994–1996 års förluster.

När det gäller frågan huruvida stödet står i ett rimligt förhållande till kostnader och fördelar, har Triptis redan medfinansierat investeringar med 17 miljoner mark och täckning av förluster med 24,7 miljoner mark. Företaget åtog sig 1996 dessutom att göra ytterligare investeringar till ett belopp av 2,5 miljoner mark, varvid investeringarna skjuter till 100 000 mark vardera. Eftersom de därmed förbrukat sina egna resurser, kan

de inte bidra med ytterligare finansiella medel. Med tanke på att det handlar om privatpersoner och inte om resursstarka företag kan bidraget anses rimligt.

Eftersom stödet inte uppfyller två av de tre kriterierna i riktlinjerna, kan det inte godkännas på grundval av artikel 92.3 c i EG-fördraget.

Med hänsyn till vad som sagts ovan måste kommissionen dra slutsatsen att både det lån på 8 miljoner mark (plus ränta) som beviljades av BvS och de olika garantier till ett samlat belopp av 26,75 miljoner mark (stödnivå 24,075 miljoner mark) som beviljades av delstaten Thüringen måste betraktas som stöd på vilket ingen av undantagsbestämmelserna i artikel 92.3 i EG-fördraget är tillämplig.

- 3) Att HeLaBa efterskänkte lånet på 10 miljoner mark i samband med den samordnade åtgärden utgör i sig inget stöd, eftersom det skedde inom ramen för en statlig garanti som täckte 90 % av lånet och utgör stödinslaget i åtgärden. Det är rimligt att anta att banken agerade enligt marknadsekonomiska principer, trots att staten garanterade 90 % av lånet och därmed övertog det mesta av risken.
- 4) Efter Triptis konkurs gjordes ett försök att rädda företaget genom att låta Winterling överta företagets tillgångar (*Auffanglösung*). I detta sammanhang måste det ännu undersökas om Winterlings erbjudande verkligen var det bästa. Efter den öppna och obegränsade anbudsgivning kvarstod två intressenter, nämligen tyska Winterling och franska Medard de Noblat. Winterling erbjöd en köpeskilling på 2,5 miljoner mark, en investeringsgaranti på 8 miljoner mark och ville dessutom åta sig att överta 160 anställda. Medard de Noblat erbjöd bara en köpeskilling på 1 mark, en investeringsgaranti på 4 miljoner mark och gav inga löften i fråga om sysselsättningen. Mot denna bakgrund kunde Winterlings erbjudande anses som det bästa. Triptis tillgångar såldes den 18 juni 1997 till Winterling. Av detta kan man dra slutsatsen att det inte förekom några stödåtgärder i samband med att Winterling köpte Triptis tillgångar.

Av de uppgifter som Tyskland framlade den 9 september 1997 framgår klart att det nya företaget inte kommer att erhålla något omstrukturingsstöd. Ett undantag bildar de finansiella medel för nya investeringar som Thüringen vill bevilja inom ramen för det godkända tjugosjätte ramprogrammet (*Gemeinschaftsaufgabe*). Denna subvention som visserligen måste anses utgöra stöd, omfattas dock av en av kommissionen godkänd stödordning. Allt ytterligare stöd till det nya företaget måste anmälas till kommissionen.

VIII

I sådana fall där ett stöd bedöms vara oförenligt med den gemensamma marknaden ålägger kommissionen medlemsstaten att återkräva stödet från stödmottagaren ⁽¹⁾. Eftersom detta gäller för de åtgärder till förmån för Triptis som är föremål för detta beslut, måste stödet återkrävas. Denna bedömning ändras inte av att Triptis under tiden har anmält konkurs.

Stödet skall återkrävas enligt tysk lagstiftning, bland annat bestämmelserna om dröjsmålsränta på skulder till staten. Räntan skall vara den marknadsmissiga referensräntan och skall beräknas från och med den dag då stödet beviljades ⁽²⁾.

Enligt EG-domstolens dom av den 21 mars 1990 i mål C-142/87, Belgien mot kommissionen ⁽³⁾, måste de relevanta bestämmelserna tillämpas på ett sådant sätt att det inte blir praktiskt omöjligt att återkräva stöden enligt gemenskapslagstiftningen. Förfarandemässiga eller andra svårigheter i samband med genomförandet av åtgärden får inte påverka dess rättmätighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Både det lån på 8 miljoner mark (plus ränta) som beviljats av Bundesanstalt vereinigungsbedingter Sonderaufgaben och den tyska delstaten Thüringens garanti till förmån för Triptis Porzellan GmbH (fördelad på olika delbelopp) avseende 90 % av ett lånebelopp på 26,75 miljoner mark (stödbelopp 24,075 miljoner mark) är olagliga, eftersom de beviljades utan att först ha anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget.

Stöden är oförenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-

avtalet, eftersom de inte uppfyller villkoren för något av de undantag som fastställs i dessa artiklar.

Artikel 2

Tyskland skall kräva tillbaka de stöd som avses i artikel 1 och se till att hela beloppet betalas tillbaka inom två månader från och med delgivningen av detta beslut.

Stödet skall krävas tillbaka enligt förfaranden och bestämmelser i tysk lagstiftning, närmare bestämt enligt bestämmelserna om dröjsmålsränta på skulder till staten. Ränta skall tas ut från och med den dag stödet beviljades fram till att det betalats tillbaka och räntesatsen skall motsvara referensräntan för beräkning av nettobidragsekvivalenten för regionalt stöd i Tyskland.

Bestämmelserna skall tillämpas på ett sådant sätt att det inte blir praktiskt omöjligt att återkräva stödet enligt gemenskapslagstiftningen. Förfarandemässiga eller andra svårigheter i samband med genomförandet av åtgärden får inte påverka dess rättmätighet.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från och med delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 22 april 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen av den 24 november 1983, (EGT C 318, 24.11.1983, s. 3).

⁽²⁾ Skrivelse från kommissionen till medlemsstaterna, SG(91) D/4577, av den 4 mars 1991.

⁽³⁾ Rec. 1990, s. I-959, punkterna 58–63.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 februari 1999

om bemyndigande för medlemsstaterna att i enstaka fall medge undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG för plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Kroatien

[delgivet med nr K(1999) 328]

(1999/158/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till medlemsstaterna ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/2/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 14.1 i detta,

1. Medlemsstaterna bemyndigas härmed att på de villkor som fastställs i punkt 2 medge undantag från artikel 4.1 i direktiv 77/93/EEG när det gäller de förbud som anges i del A punkt 15 i bilaga III till det direktivet för plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Kroatien.

med beaktande av Italiens begäran avseende plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Kroatien, och

2. Vid sidan av de krav som fastställs i bilagorna I och II till direktiv 77/93/EEG när det gäller plantor av *Vitis* L., skall följande särskilda villkor uppfyllas:

av följande skäl:

Enligt bestämmelserna i direktiv 77/93/EEG får plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i tredje land i princip inte föras in i gemenskapen.

a) Plantorna skall vara förökningsmaterial i form av vilande knoppar av följande sorter:

Genom besluten 97/78/EG ⁽³⁾ och 98/86/EG ⁽⁴⁾ bemyndigar kommissionen medlemsstaterna att göra undantag när det gäller plantor av *Vitis* L., utom frukter, med ursprung i Kroatien enligt särskilda villkor under 1997 och 1998 års säsonger.

- Babic
- Plavac Mali
- Plavina
- Debit
- Kuc
- Marastina.

Inga bekräftade fall av skadegörare har påvisats under de kontroller som utförts på plantorna enligt beslut 98/86/EG.

b) Knopparna skall vara avsedda att ympas inom gemenskapen, på anläggningar som anges i h, på grundstammar som framställts inom gemenskapen.

De omständigheter som berättigar bemyndigandet för Kroatien kvarstår fortfarande.

c) De knoppar som är avsedda för gemenskapen skall uppfylla nedanstående krav:

Ett undantag bör därför tillåtas under en begränsad period, förutsatt att det omfattar särskilda villkor och utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 68/193/EEG ⁽⁵⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, och andra genomförandebestämmelser i samband med detta.

- De skall ha skördats i officiellt registrerade plantskolor. Förteckningarna över de registrerade plantskolorna skall göras tillgängliga för de medlemsstater som utnyttjar undantaget och för kommissionen senast den 15 februari 1999. Dessa förteckningar skall omfatta sorternas namn, antalet rader som planterats med dessa sorter, antalet plantor per rad för varje plantskola — i den utsträckning de har ansetts lämpliga att leverera till gemenskapen under 1999 — i enlighet med de villkor som fastställs i detta beslut.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 17, 22.1.1998, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 93, 17.4.1968, s. 15.

- De skall vara ordentligt förpackade och skall på emballaget göras igenkännliga genom en markering som gör det möjligt att identifiera den registrerade plantskolan och sorten i fråga.
- De skall åtföljas av ett sundhetscertifikat som är utfärdat i Kroatien i enlighet med artiklarna 7 och 12 i direktiv 77/93/EEG, på grundval av den undersökning som fastställs i det direktivet, särskilt frihet från följande skadegörare:
 - *Daktulosphaera vitifoliae* (Fitch)
 - *Xylophilus ampelinus* (Panagopoulos) Willems et al.
 - Grapevine Flavescence dorée MLO
 - *Xylella fastidiosa* (Well och Raju)
 - *Trechispora brinkmannii* (Bresad.) Rogers
 - Tobacco ringspot virus
 - Tomato ringspot virus
 - Blueberry leaf mottle virus
 - Peach rosette mosaic virus.

I sundhetscertifikatet skall under ”Ytterligare uppgifter” tillkännages att ”denna sändning uppfyller de krav som fastställs i beslut 1999/158/EG”.

- d) Kroatiens officiella växtskyddsorganisation skall säkerställa identifieringen av knopparna från tiden för skörden enligt vad som anges i c första strecksatsen till och med lastningen inför exporten till gemenskapen.
- e) Knopparna skall importeras via införselorter som befinner sig inom en medlemsstats territorium och som inrättats av denna medlemsstat för de syften som avses i detta undantag. Medlemsstaterna skall tillräckligt långt i förväg till kommissionen anmäla namnen på dessa införselorter samt namnen och adresserna till de ansvariga officiella organ som i enlighet med direktiv 77/93/EEG ansvarar för varje införselort. Dessa uppgifter skall på begäran kunna göras tillgängliga för övriga medlemsstater. Om införseln sker till en annan medlemsstat än den som utnyttjar undantaget skall ovannämnda ansvariga officiella organ i den medlemsstat till vilken införseln sker säkerställa att bestämmelserna i detta beslut följs genom att lämna uppgifter till och samarbeta med de ansvariga officiella organen i den medlemsstat som utnyttjar undantaget.
- f) Före införsel till gemenskapen skall importören officiellt underrättas om de bestämmelser som fastställs i a–k. Importören skall tillräckligt lång tid före införseln av varje parti till gemenskapen göra en anmälan härom till de ansvariga officiella organen i den medlemsstat till vilken införseln sker, och denna

medlemsstat skall omedelbart vidarebefordra uppgifterna i anmälan till kommissionen, och då ange

- typ av material,
- sort och mängd,
- anmält datum för införsel och bekräftelse av införselort,
- namn på och adresser till de anläggningar som avses i h där knopparna skall ympas och/eller där de ympade plantorna därefter skall planteras.

Importören skall till de ansvariga officiella organen i den egna medlemsstaten meddela alla eventuella ändringar i ovannämnda förhandsanmälan, helst så snart de blir kända och under alla omständigheter före tidpunkten för importen. Medlemsstaten skall omedelbart meddela dessa ändringar till kommissionen.

- g) De inspektioner och, i förekommande fall, tester som krävs enligt artikel 12 i direktiv 77/93/EEG och de bestämmelser som fastställs i det här beslutet skall göras av de ansvariga officiella organ som avses i det direktivet. Av dessa inspektioner skall den medlemsstat som utnyttjar undantaget utföra sundhetskontrollen av växterna, i tillämpliga fall i samarbete med ovannämnda myndigheter i den medlemsstat där knopparna skall ympas. I samband med sundhetskontrollen skall medlemsstaten också undersöka förekomsten av alla andra typer av skadegörare. Utan att det påverkar tillämpningen av den kontroll som avses i artikel 19a.3 andra strecksatsen första möjligheten i det direktivet skall kommissionen fastställa i vilken utsträckning de inspektioner som avses i artikel 19a.3 andra strecksatsen andra möjligheten skall integreras i inspektionsprogrammet i enlighet med artikel 19a.5 c.
- h) Knopparna skall ympas på grundstammar och de ympade plantorna skall därefter planteras enbart på
- anläggningar vars namn, adress och belägenhet har anmälts till de ansvariga officiella organen i den medlemsstat där anläggningarna ligger av den person som ämnar använda de knoppar som importerats i enlighet med detta beslut,
- och
- anläggningar som är registrerade och godkända för detta undantag.

I de fall då ympnings- eller odlingsplatserna ligger i en annan medlemsstat än den som utnyttjar detta undantag skall de ansvariga officiella organen i den medlemsstat som utnyttjar undantaget vid mottagandet av den tidigare nämnda förhandsanmälan från importören informera de ansvariga officiella organen i den

medlemsstat där plantorna skall ympas eller planteras och ange de anläggningars namn, adress och belägenhet där plantorna skall ympas eller planteras.

- i) Ovan nämnda ansvariga officiella organ skall se till att alla knoppar som inte används i enlighet med h förstörs under deras överinseende. Register över antalet officiellt destruerade plantor skall hållas tillgängliga för kommissionen.
- j) På de anläggningar som anges i h skall följande gälla:
- Det material som förklarats fritt från de skadegörare som anges i g får sedan användas för ympning, och de ympade plantorna skall planteras och odlas på fält som tillhör de anläggningar som anges i h och förbli där tills de flyttas till en destination utanför gemenskapen i enlighet med k.
 - De ympade plantorna skall vid lämpliga tidpunkter under växtperioden som följer på importen kontrolleras visuellt av nämnda ansvariga officiella organ i de medlemsstater i vilka de ympade plantorna planterats, för detektering av skadegörare eller tecken eller symptom orsakade av skadegörare, inbegripet *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch). Ett lämpligt testförfarande skall användas för att fastställa vilka skadegörare som har orsakat tecknen eller symptomen.
 - Alla plantor som under de kontroller eller tester som anges i strecksatserna ovan inte förklarats fria från de skadegörare som förtecknas i c tredje strecksatsen, eller som omfattas av andra karantänaspekter, skall omedelbart förstöras under nämnda ansvariga organs överinseende.
- k) Alla ympade plantor som är resultatet av en lyckad ympning där de knoppar som anges i a använts skall år 2000 flyttas till en ort utanför gemenskapen. Ovan nämnda ansvariga officiella organ skall säkerställa att alla plantor som inte flyttas förstörs officiellt. Register som skall hållas tillgängliga för kommissionen skall föras över antalet plantor där ympningen lyckats, över officiellt destruerade plantor och över plantor som sålts, liksom över de sålda plantornas bestämmelse-land.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall meddela övriga medlemsstater och kommissionen genom den anmälan som anges i artikel 1.2 f i de fall då detta bemyndigande utnyttjas. De skall före den 1 november 1999 meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna vilka mängder som importerats enligt detta beslut och lämna en utförlig teknisk redovisning av den officiella kontroll som anges i artikel 1.2 j. Vidare skall alla andra medlemsstater där knopparna ympas på grundstammar, och där de ympade plantorna planteras efter importen, före den 1 november 1999 överlämna en utförlig teknisk rapport till kommissionen och de övriga medlemsstaterna om den officiella undersökning som avses i artikel 1.2 j.

Artikel 3

Utan att det påverkar de bestämmelser som fastställs i artikel 14.3 i direktiv 77/93/EEG skall de berörda medlemsstaterna till kommissionen och de andra medlemsstaterna anmäla alla försändelser som införts i enlighet med detta beslut och som inte uppfyller de villkor som fastställs i beslutet.

Artikel 4

Artikel 1 skall gälla under perioden den 20 februari 1999 – 30 mars 1999. Detta beslut skall upphävas om det konstateras att de villkor som fastställs i artikel 1.2 inte är tillräckliga för att förhindra införsel av växtskadegörare, eller om villkoren inte har uppfyllts.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 16 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 februari 1999

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

[delgivet med nr K(1999) 374]

(1999/159/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1706/98 av den 20 juli 1998 om den ordning som skall gälla för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning (EEG) nr 715/90⁽¹⁾, särskilt artikel 30 i denna,med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1918/98 av den 9 september 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött för rådets förordning (EG) nr 1706/98 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning (EG) nr 589/96⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 1918/98 är det möjligt att utfärda importlicenser för nötköttsprodukter. Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje länder.

De licensansökningar som ingivits från och med den 1 till och med den 10 februari 1999, uttryckta i urbenat kött, i enlighet med förordning (EG) nr 1918/98, överstiger för produkt med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har ansökts om licens för.

De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från och med 1 mars 1999 bör fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

Det bör understrykas att detta beslut inte påverkar rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälso- och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 97/79/EG⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 februari 1999 utfärda importlicenser för nötköttsprodukter, uttryckta i urbenat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungsländer:

Tyskland

— 320,000 ton med ursprung i Botswana.

Förenade kungariket

- 480,000 ton med ursprung i Botswana.
- 355,000 ton med ursprung i Zimbabwe.
- 850,000 ton med ursprung i Namibia.
- 15,000 ton med ursprung i Swaziland.

Artikel 2

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1918/98, inges under loppet av de tio första dagarna i mars 1999 för följande kvantiteter urbenat kött:

— Botswana:	17 946,000 ton.
— Kenya:	142,000 ton.
— Madagaskar:	7 579,000 ton.
— Swaziland:	3 333,000 ton.
— Zimbabwe:	8 273,000 ton.
— Namibia:	11 675,000 ton.

⁽¹⁾ EGT L 215, 1.8.1998, s. 12.⁽²⁾ EGT L 250, 10.9.1998, s. 16.⁽³⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.⁽⁴⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 422/1999 av den 25 februari 1999 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 50 av den 26 februari 1999)

På sidan 25 i tabellen tredje kolumnen skall det

i stället för: "85,34"

vara: "85,94".
